

[Tommy Dinesen]

Med hensyn til Øresundsbyggeriet var jeg til nogle møder med nogle af grundejerne derude, og jeg tror nok, at mange gange er det sådan, at når man først ved, at der skal eksproprieres, så er man interesseret i at komme væk fra huset hurtigst muligt. Det tror jeg ligger i de fleste. Man har ikke den samme interesse for haven, man har ikke den samme interesse for huset, og hvad ved jeg, og her burde man måske kunne finde ud af et eller andet. Det er også det, forslaget går på, at man får en erstatning, hvis der har været en stigning i huspriserne på et senere tidspunkt.

Vi støtter forslaget.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkeparti bakker op om ministerens synspunkter og også om lejerne, men der vil jeg sige, at forslaget kan være udmærket til at se nærmere på, om der ligger nogle problemer. Det er ikke noget, vi skal diskutere her i salen, men i udvalget gennem spørgsmål og svar for at få kendskab til og finde ud af, om der er et eller andet, der ikke fungerer helt, som det burde.

Derfor vil vi i hvert fald fra Kristeligt Folkepartis side gerne tilsige forslaget en positiv udvalgsbehandling.

Kirsten Jacobsen (FP):

Det er da i hvert fald glædeligt at konstatere, at regeringen har forstået, at der er et reelt problem for lejerne, at der er en reel ulige stilling for lejere, som berøres af ekspropriationer.

Det er en ændring i forhold til de svar, som regeringen gav for ganske kort tid siden, men det skal regeringen ikke bebrejdes. Jeg er glad for meldingen fra trafikministeren.

Når det drejer sig om de to andre pinde, som man umiddelbart afviser, så tror jeg, at noget af afvisningen måske skyldes, at man har opfattet formuleringen anderledes, end det var meningen. Det er selvfølgelig forslagsstillernes fejl, hvis vi har formuleret os på en måde, som gør, at tingene kan misforstås.

Derfor vil jeg gerne først slå fast, at uanset om bemærkningerne i dette forslag drejer sig om Øresundsforbindelsen, så har forslagets intentioner været af helt generel karakter vedrørende ekspropriationer og har i sig selv og for sig ikke noget som helst med den faste forbindelse over Øresund at gøre, men dér er det blot blevet synligt, hvilke problemer der er.

Så vil jeg gerne sige, at når det drejer sig om, at man har et lovgrundlag – et sikkert lovgrundlag – allerede nu, så bestrider vi ikke i Fremskridtspartiet, at man lovligt her i Folketinget har vedtaget en anlægslov osv. Det, som den pind i virkeligheden går ud på, er, at en anlægslov, som vel er en juridisk hjemmel i sig selv, ikke burde medføre, at ekspropriationerne blev iværksat, så længe der kunne være tvivl om, at nogle af éns aftalepartnere eller andre ville forhindre, at anlægget blev anlagt. Man burde simpelt hen vente til den yderste grænse med at foretage ekspropriationerne i stedet for at gøre, som man gjorde på Amager, at starte ud med at få disse huse revet ned så hurtigt som muligt, så man havde nogle monumenter, som beviste, at man var nødt til at anlægge forbindelsen.

Jeg tror, at de berørte parter derude har fået fornemmelsen af – det kan være med urette, men man kan ikke undgå at få den mistanke – at staten her har spekuleret i, at ejendomsmarkedet på det tidspunkt var fuldstændig og aldeles mast i bund, og at man ved at gennemføre ekspropriationerne så hurtigt som en tyv om natten ville spare det offentlige for nogle penge. Det er jo en kendsgerning, og det er baggrunden for det, der står i bemærkningerne, om, at ejendomspriserne er steget. Havde man skullet gennemføre ekspropriationerne i dag, var grundejerne kommet væsentligt bedre fra gårde, end de gjorde, og det tyder for mig på, at både trafikministeren, den tidligere trafikminister og andre, som har været meget involveret i den her forbindelse, ikke har haft særlig nær kontakt til de berørte mennesker, når de kan stå og sige, at det hele er gået nærmest efter bogen, og at der kun har været problemer med et par enkelte stykker.

Vi er jo nødt til at se i øjnene, at det er mange, mange, mange, mange familier ude på Amager, som har lavet en – godt nok frivillig – aftale om ekspropriation, men hvorfor lavede de en frivillig aftale? Det gjorde de, fordi de fik at vide af den tidligere trafikminister, at man ville få fuld erstatning, for det står i grundloven osv., at man skulle få erstatning for herlighedsværdi, man skulle få erstatning for forbedringer, og man skulle få erstatning for flytning og snart sagt alting. Der var ikke noget, der kunne gå galt.